

Meditatie over Exodus 33: 12-17 | Kerntekst: Exodus 33: 14
Thema: God gaat toch mee

Het is crisis in Exodus 33.
God is er helemaal klaar mee.
Hij hat syn nocht.
Israël is nu echt te ver gegaan.

Hem vergelijken met een gouden stierkalf ...
Wat denken ze wel?
Denken zij nou echt, dat hij zo klein en zo zwak is?
Dat hij daarin past en dat ze hem dan onder controle hebben?

Dacht het niet.
Weet je Mozes, de maat is vol.
Ze bekijken het maar.
Het spijt mij voor jou, maar Ik ga weg. Ik trek Mij terug.
Ik stuur wel een engel, die met jullie meegaat.
Maar Ik ga niet meer mee.

Nou dat slaat in als bom.
Israël is opeens zo mak als een lammetje.
Ze doen alles wat Mozes zegt.
En Mozes, ja, Mozes laat hier zien, wat voor een leider hij is.
Hij gaat toch nog maar eens met God om de tafel.
Hij is de bemiddelaar tussen God en het volk.
Hij legt zich er niet zomaar bij neer.

Alleen het is net alsof Mozes zich wat inhoudt.
Alsof hij die vraag, die op zijn lippen brandt, niet durft te stellen.
Hij draait er wat omheen.
Hij begint over Gods plannen en over de plaatsvervanger, die God zal sturen.
Maar wat hij eigenlijk wil vragen, ja, dat komt er niet uit.

Mozes lijkt wel op die jongen, die het meisje van dromen heeft ontmoet.
Die jongen weet het gelijk: Zij is het.
Met haar wil ik verder. Met haar wil ik verkering hebben.
Met haar wil ik trouwen. Met haar wil ik oud worden.

Maar ja, om dat aan haar te vragen, dat valt niet mee.
De vraag "*wil je verkering met mij?*" brandt op zijn lippen.
Maar als ze bij elkaar zijn, heeft hij het alleen maar over koetjes en kalfjes.
En die ene vraag, die belangrijkste vraag, die stelt hij niet. Dat durft hij niet.

En dan is zij het, die opeens zegt: Wil je soms verkering met mij?
Uh, wat?
Wil je soms verkering met mij?

Nou dat is wat hier gebeurt.
Mozes draait om de brei heen.
En dan is het God, die opeens zegt: Wil je soms dat Ik meega? Wil je dat Ik blijf?

Ja, en dan durven Mozes en ook die jongen bij dat meisje er wel voor uit te komen.
Dan hoor je die jongen zeggen:
Ja dolgraag, want ik ben niets zonder jou.
Jij bent alles voor mij.

En dan hoor je Mozes zeggen:

Ja, Heer, want zonder U zijn wij nergens, dan houdt ons avontuur hier op.

Alleen als u met ons meegaat, zal het goed komen en zullen wij veilig op onze bestemming aankomen.

God breekt door de spanning heen.

Hij weet, wat Mozes wil vragen.

En wat doet Hij dan? Dan helpt Hij Mozes over die drempel heen.

Moet Ik dan maar meegaan?

In het Hebreeuws staat er eigenlijk:

Moet mijn aangezicht meegaan?

Dat is echt zo'n zin voor iemand die in beelden denkt .

Dat zie je voor je.

God die zijn ogen gericht heeft op zijn oogappel.

En in die ogen van God zie je dan het volk, waar hij over waakt, waar hij voor zorgt en dat hij leidt.

Moet mijn aangezicht meegaan?

Maar stel je nou voor, dat God dat tegen jou zegt:

Wil je soms dat Ik met je meega?

Wat zou jij dan zeggen?

Hoe zou je op dat aanbod van God reageren?

Zal Ik je helpen? Zal Ik bij je zijn?

Lieve mensen, we staan nog aan het begin van dit nieuwe jaar.

Een jaar, waarin nog vele hindernissen genomen moeten worden.

De pandemie trekt diepe sporen.

De vaccinaties zijn begonnen maar het eind is nog niet in zicht.

De wereld kraakt en piept in al haar voegen.

De afgelopen week is er weer van alles gebeurd.

En ook in ons persoonlijke leven komen we van alles tegen.

Uitdagingen, die we aangaan en waar we ons voor inzetten.

Maar ook tegenslagen, die ons diep raken.

Ingrijpende gebeurtenissen, waar we vaak machteloos tegenover staan.

En daarin is er een die zegt: Zal Ik met je meegaan?

En dat is God. De levende God die keer op keer zijn macht heeft laten zien.

Bij de Schelfzee.

Bij het manna in de woestijn.

Bij het water uit de rots.

De God die met Israël was en die ook met u en met jou en mij is.

Hoor maar wat Zijn zoon zegt, de Here Jezus, net voordat Hij naar de hemel gaat: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. En zie ik ben met u, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.

En omdat Jezus de kloof tussen God en ons heeft overbrugd, omdat Hij voor onze schuld heeft betaald, kan God met ons zijn en zegt Hij het ook tegen jou en mij: Zal Ik, zal mijn aangezicht, met je meegaan?

Dat aanbod, lieve mensen, mag je met beide handen aanpakken.

Net als Mozes, die blij en opgelucht zegt: Ja, graag, want zonder U zijn we nergens.

Zonder U is zelfs een drempeltje te hoog.

Maar met U spring ik -springen wij- over een muur. Ja, daar gaan we zelfs dwars door heen.

Omdat U toch meegaat. Omdat U trouw en niet te stoppen bent. Ja, U baant een weg door alle muren heen naar het beloofde land, een weg naar het leven.